And ר"י said, they require assessment – אמר צריכי שומא

OVERVIEW

The גמרא cites the case of a person who was מקדש a woman with שיראי (silk; which was worth [more than] a פרוטה. There is a dispute between רבה who maintains that she is מקודשת even if the value of the שיראי was not assessed. and רב יוסף who requires that its value be assessed in order for the קידושין to be valid. There is an opinion that if the man said to the woman I am giving you this קידושין as is, for your קידושין (and he did not state a price how much they are worth), then רבה ורב יוסף agree that she is מקודשת without requiring an assessment. They only argue in a case where he told her that this שיראי are worth fifty iii and it turned out eventually that they were worth fifty iii, however there was no assessment (before the קידושין), in which case רבה maintains that she is מקודשת and רב יוסף maintains that she is not מקודשת. There is a different view that even if he gave it to her as is, nevertheless רבה מקודשת are in disagreement whether or not she is מקודשת. Our תוספות first qualifies when this assessment is to take place (according to רב יוסף). Then תוספות cites and resolves a seeming contradiction to our גמרא.

תוספות notes that the statement בריכי שומא

-¹קודם קידושין קאמר כדפירש בקונטרס

Means that שומא is required before the קידושין, as "explained.

Based on the aforementioned, תוספות asks:

ותימה דלקמן פרק ב' (דף מח,א) תניא גבי התקדשי לי בשטר חוב'-And it is astounding! For later in the second פרק we learnt in a ברייתא concerning a case where one said to a woman become מקדושת to me with a

בד"ה צריכי where רש"י states that אינה מקודשת שמאום וכיון שלא שמאום. It cannot mean (even) after the קידושין, for what would be the מחלוקת between רבה ורב יוסף according to the לישנא קמא, where they argue in a case of דאמר חמשין ושוו המשין ושוו המשין. The only way we know that שוו is if there was שומא ([at least] after the קידושין). If צריכי שומא would mean (even) after the קידושין, then what is the מחלוקת? There was שומא after the יַקידושין! In addition according to the שוה כסף maintains that רב יוסף, and רב יוסף, and רב יוסף must also be קיץ; it is obvious that the שומא must be before the קידושין; otherwise it would not be קיץ,

^{2.} See the גמרא and רש"י there (ד"ה התקדשי) that the בשטר is בשטר (and not בשטר). The ב"ם and the מהרש"א מהרש"א here also delete the word הוב in this תוספות. The case in the גמרא (as the גמרא explains it there) is that he was מקדש her with a שטר אירוסין, however it did not have מקדש her with a שלא לשמה, etc.), but there were עדי מסירה. According to "טר" (who maintains עדי התימה כרתי) there is no viable שטר and therefore no אטר according to ר"א (who maintains עדי מסירה (עדי מסירה) it is a viable שטר and she is הכמים הרמים. The הרמים are uncertain whether עדי חתימה סרד, or עדי מסירה ,therefore שמין את הנייר and if שוה פרוטה then she is (ודאי).

ר"מ (who maintains אינה מקודשת) and ר' (who maintains אינה מקודשת) - (who maintains that she is מקודשת) -

-3וחכמים אומרים שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת אמרים שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת אחd the הכמים who maintain that we assess the value of the paper upon which the שטר is written, and if the paper is worth a מקודשת she is הברייתא. This concludes the citation of the ברייתא.

תוספות continues:

ומשמע שמין את הנייר אחר קידושין⁴ –

And it seems that we assess the paper after the קידושין to ascertain whether it is a שוה פרוטה or not -

ואף על גב דמתחלה שומת הנייר לא היתה ידועה –

And even though that initially when the קידושין took place the value of the paper is not known, and nevertheless if (after the קידושין) it is found to be a שוה , she is תוספות This (seemingly) contradicts the explanation of תוספות, that שומא is effective only if took place before the !

מוספות answers:

ריש לומר דללישנא דאמר בכל דהו כולי עלמא לא פליגי איירי דאמר לה כל דהו 5 And one can say; that according to the (first) view which maintains that if the man said כל דהו then there is no dispute, and both רבה ורב יוסף agree that א is not required and she is מקודשת (if there is a שומא), then we can answer that the ברייתא is discussing a case where he said to her 'כל דהו' בל דהו because by שומא on כל דהו is required (before) -

וללישנא דבכל דהו נמי פליגי הכי קאמר –

And even according to the view that the dispute is even when he said כל; then we will be required to explain that the ברייתא means thus -

– ואם רוצה לקדשה בשטר שמין את הנייר מתחילה אם יש בו שוה פרוטה מקודשת And if he wishes to be מקדש her with the שטר we must initially assess the paper and if it is worth a פרוטה she is מקודשת. The phrase שמין את הנייר -

כלומר אם שמוהו תחילה –

means if they assessed it initially; before the קידושין.

_

 $^{^3}$ However שוה שמין would (seemingly) maintain that even if שמין את מח it is a שוה פרוטה she will not be מקודשת, since her intention is to become מקודשת through קנין בסף and not through קנין בסף.

⁴ תוספות assumes (in the question) that the שמין את הנייר takes place after the קידושין; for if we are evaluating the paper before the מקדש to ascertain that it is worth a פרוטה, this indicates that he intends to be שולה her with the value of the paper, so why would "ח maintain that she is not a valid מקדש. Granted that it is not a valid שטר, but she is aware that he is being מקדש her with the value of the paper which is a שטר.

⁵ There is still a requirement to have the שומא (after the קידושין) since in the case of the משר (as opposed to the case of wיראי) we are not certain (as of yet) whether the שוה פרוטה. See 'Thinking it over'.

תוספות anticipates a difficulty; if it was assessed to be worth a קידושין before the קידושין before then why does ר"מ argue and maintain that she is not תוספות? replies that indeed replies that indeed would agree with the הכמים that if they were קידושין before the קידושין, that she would be תכמים; and when the חכמים voiced their opinion it was -

לאפוקי ממאן דאמר מקודשת אף על פי שאין בו שוה פרוטה מטעם שטר:
To exclude the view of ר"א who maintains that she is מקודשת even if there is no מקודשת and maintain that she is מקודשת because it is a שטר שטר disagree with this view, and contend that a woman cannot be חכמים with this type of פרוטה or more. פרוטה at a פרוטה at a פרוטה מור (קידושין at a פרוטה שטר or more.

SUMMARY

According to שומא must be done before the קידושין.

THINKING IT OVER

- 1. When the גמרא mentions 'כל', does it mean that he specifically said 'כל', or as long as he was מקדש her with שוה כסף without mentioning an amount it is also considered כל דהו
- 2. תוספות assumes that if בכל דהו לא פליגי then in the case of שטר if he told her שוה שטר she would be מקודשת if it was realized later that the בכל דהו שוה פרוטה is only in the case of בכל דהו לא פליגי is only in the case of בכל דהו לא פרוטה where it was certainly worth a פרוטה; however by the case of a שטר where we are not certain at the time of קידושין that the שטר is worth a פרוטה, who is to say that she is מקודשת? Perhaps she is not סומך דעת and is not ?

_

 $^{^6}$ The חכמים, however, also disagree with "עדי who maintains that עדי חתימה מדי and if it is not worth a פרוטה she is עדי מסירה אינה אינה מקודשת, however according to the חכמים who are מספקי להו whether עדי מסירה עדי מסירה. then if מקודשת, she would be ספק מקודשת.

⁷ See (בד"ה בא"ד איירי).

⁸ See אמ"ה footnote # 123.